

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2025. № 4.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.4.8>
УДК 336.5:35.07

*С. А. Мушнікова,
д. е. н., професор, завідувач кафедри управління фінансами, облікової аналітики
та моніторингу бізнесу,*

*Український державний університет науки і технологій
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3860-522X>*

*О. В. Пікуліна,
к. е. н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та психології,
Український державний університет науки і технологій
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4803-427X>*

*О. А. Топоркова,
к. е. н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та психології,
Український державний університет науки і технологій
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0956-3638>*

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ФОРМ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНИХ УСТАНОВ

*S. Mushnykova,
Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Financial
Management, Accounting Analytics and Business Monitoring,
Ukrainian State University of Science and Technology*

*O. Pikulina,
PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of
Finance, Accounting and Psychology,
Ukrainian State University of Science and Technology*

*O. Toporkova,
PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of
Finance, Accounting and Psychology,
Ukrainian State University of Science and Technology*

SYSTEMATIZATION OF FINANCIAL SUPPORT MECHANISMS FOR PUBLIC INSTITUTIONS

У статті комплексно досліджено теоретичні та практичні засади фінансового забезпечення державних установ в Україні, з урахуванням сучасних соціально-економічних викликів та умов функціонування публічного сектору. Особливу увагу приділено аналізу основних джерел фінансування державних установ, зокрема: коштів державного та місцевих бюджетів, позабюджетних фондів, грантових надходжень, державних позик, а також механізмів приватно-державного партнерства, які розглядаються як перспективний інструмент модернізації фінансової системи державного сектору. У роботі здійснено систематизацію державних установ за організаційно-правовими формами та рівнем автономії у використанні бюджетних коштів, що дозволило виявити особливості їх функціонування та фінансової децентралізації. Запропоновано авторську класифікацію форм фінансового забезпечення, а також проведено порівняльний аналіз джерел фінансування установ залежно від сфери їх діяльності. Отримані результати мають як теоретичну цінність для подальших наукових досліджень, так і прикладне значення для формування та вдосконалення державної фінансової політики, забезпечення стабільного функціонування установ публічного сектору України.

The article comprehensively explores the theoretical and practical foundations of financial support for public institutions in Ukraine, taking into account current socio-economic challenges, the consequences of ongoing military actions, and specific conditions of public sector functioning in times of crisis. The significance of financial support is substantiated as a key factor in ensuring the effective operation of public institutions, enabling them to fulfill their assigned functions and implement socially important, administrative, cultural, and security-related tasks aimed at maintaining public order, providing vital services, and supporting national resilience.

Particular attention is given to the analysis of major sources of financing for public institutions, including the state budget, local budgets, extrabudgetary funds,

grants, state loans, and public-private partnerships. The latter are highlighted as a promising and flexible mechanism for modernizing the financial system of the public sector, stimulating investment, and ensuring long-term sustainability.

The study offers a detailed systematization of public institutions based on their legal and organizational forms and the degree of financial autonomy, revealing specific features of their functioning under conditions of budgetary decentralization and administrative-territorial reform. The author proposes an original classification of financial support forms and conducts a comparative analysis of financing sources depending on the sector of activity (healthcare, education, culture, security, governance, social protection, etc.).

The potential of attracting international financial assistance and donor support, especially under martial law conditions and in the context of Ukraine's European integration, is emphasized as an effective tool for enhancing the financial sustainability of the public sector and improving management practices.

The results obtained have both theoretical value for further academic research in the field of public finance and practical significance for improving state financial policy, strategic planning, and ensuring the stable operation and development of public institutions in Ukraine.

Ключові слова: *державні установи, форми фінансового забезпечення, джерела фінансування, рівень автономії державних установ, гранти.*

Keywords: *public institutions, financial support mechanisms, funding sources, institutional autonomy, grants.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Фінансове забезпечення є основою ефективного функціонування будь-якої державної установи. Тому важливо не лише правильно оцінити потреби, а й забезпечити надійні джерела їх фінансування. Раціональне використання коштів дозволяє

реалізовувати цілі та завдання державних установ в межах виділених бюджетних асигнувань та інших джерел фінансового забезпечення.

Державні установи є невід'ємним елементом реалізації суспільно важливих функцій держави, що обумовлено як суспільними потребами, так і економічними процесами. Фінансова безпека держави та стійкість фінансової системи значною мірою залежать від ефективного управління державними фінансами і належного фінансового забезпечення державних установ. Ефективна система фінансового забезпечення державних установ, побудована на чітких принципах, джерелах та методах, забезпечує умови для сталого соціально-економічного розвитку країни. В умовах фінансової невизначеності, особливо під час воєнного стану, фінансування державних установ стикається з додатковими викликами: зниженням надходжень до бюджету, зростанням кризових явищ в економіці, скороченням ресурсів та ускладненням їх розподілу. Це підсилює актуальність пошуку ефективних форм і додаткових джерел фінансування державних установ, що має як наукове, так і прикладне значення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Питання фінансового забезпечення державних установ вже тривалий час перебуває в центрі уваги науковців та фахівців. Дослідники розглядають сутнісні характеристики, структуру, складові та особливості цього ключового елемента фінансово-господарської діяльності таких установ. Вивчаються також моделі його оптимізації, механізми обліку, контролю та аналізу. Серед науковців, які активно досліджують зазначену проблематику, варто відзначити Починок Н., Бенько І., Сисюк С., Західна О., Сподарик Т. Гавриченко Д. дослідження яких присвячені сутності, основам, нормативній організації, обліковим аспектам та механізму фінансового забезпечення державних установ [4, 5, 9]. Міщук О., Овчарова Л. [3] зробили статистичну оцінку фінансового забезпечення досліджень та розробок у Національній

академії наук України. Квілінський О., Маслов В. Лужна А., Мушникова С., Кузнецова Г., Бабічев А., Шулюк Б. [2, 10, 14] проводили дослідження науково-практичної основи та економічних особливостей розвитку та реалізації механізму державно-приватного партнерства в Україні.

Попри вагомий науковий доробок у сфері фінансового забезпечення державних установ, низка аспектів досі залишається недостатньо розробленою й потребує подальшого поглибленого вивчення. Зокрема, актуальним залишається систематизація державних установ за організаційно-правовими формами та рівнем автономії у використанні бюджетних коштів, що дозволило виявити особливості їх функціонування та фінансової децентралізації, систематизація форм фінансового забезпечення та напрями залучення альтернативних форм фінансового забезпечення державних установ.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є впорядкування існуючих форм фінансового забезпечення та обґрунтування їх ролі у стабільності ресурсного забезпечення державних установ.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Державна організація виступає об'єктом управління у системі публічного адміністрування, оскільки потребує цілеспрямованого впливу для забезпечення ефективного функціонування, досягнення поставлених цілей та раціонального використання ресурсів.

Україна має змішану систему фінансового забезпечення державних організацій, що поєднує різні джерела фінансування для забезпечення їхніх потреб. Це означає, що фінансування державних установ здійснюється за рахунок державного бюджету, місцевих бюджетів, а також інших джерел, таких як позабюджетні фонди, гранти та державні позики. Змішана система дозволяє більш гнучко розподіляти ресурси між різними рівнями управління та забезпечувати фінансову стабільність на всіх рівнях державної діяльності.

У системі фінансового забезпечення можуть бути також варіації в залежності від конкретної галузі або типу установи. Наприклад, в медичних установах більшу частину фінансування може забезпечувати державний

бюджет через програму медичних гарантій, тоді як у сфері культури чи освіти можуть бути додаткові джерела у вигляді місцевих бюджетів або грантів.

Це забезпечує більш широкий спектр можливостей для задоволення потреб державних організацій, але також вимагає ефективного управління та контролю за використанням коштів.

Для того, щоб впорядкувати існуючі форми фінансового забезпечення, проведемо дослідження типів державних організацій, які функціонують в Україні.

Організація – організаційна структура, створена однією або кількома особами (засновниками), які не беруть участі в управлінні нею, шляхом об'єднання (виділення) їхнього майна для досягнення мети, визначеної засновниками, за рахунок цього майна [8]. Організації можуть різнитися за напрямком діяльності, формою власності та цілями, але всі вони ґрунтуються на наборі визначених правил і процедур, що регулюють їх функціонування.

Основні принципи створення та функціонування організацій залежать від їх належності до державного чи недержавного сектору [6, ст. 83]. Державні організації, як особливий елемент системи, спрямовані на виконання суспільно корисної діяльності в різних сферах, забезпечуючи реалізацію державних функцій та інтересів.

На рисунку 1 наведено узагальнення видів державних організацій України за їх організаційно-правовими формами.

Відповідно до Державного класифікатора "Класифікація організаційно-правових форм господарювання" (КОПФГ) [8] державна організація - це юридична особа, фінансово-господарська діяльність якої здійснюється на основі кошторису доходів і видатків та надходжень від проведення господарських і фінансових операцій, необхідних для виконання завдань, передбачених їхніми установчими документами.

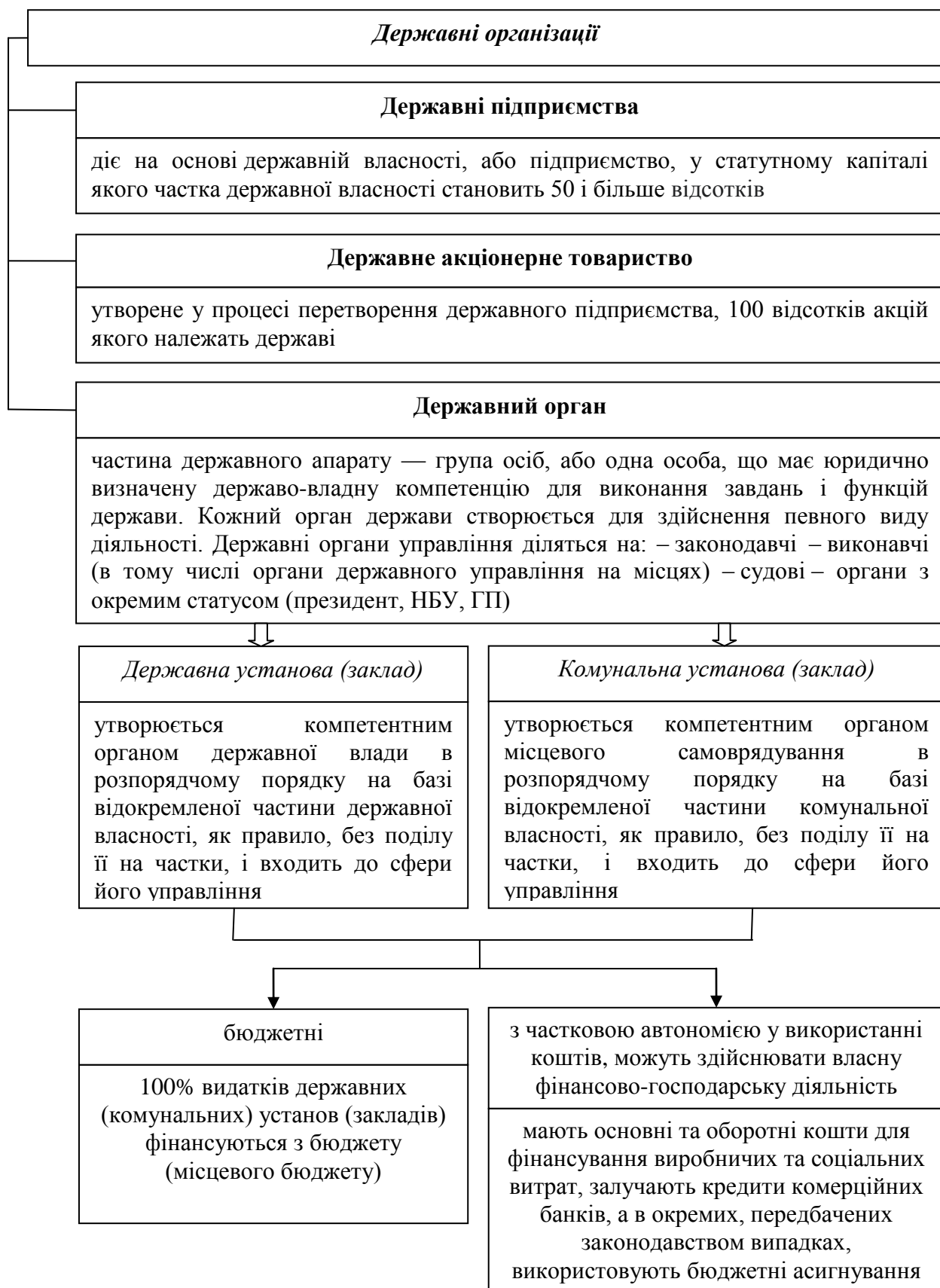

Рисунок 1. Види державних організацій

Джерело: розроблено авторами

На рисунку 1 виділені такі організаційно-правові форми державних організацій:

– державне підприємство - самостійний суб'єкт господарювання, створений компетентним органом державної влади для задоволення суспільних потреб шляхом систематичного здійснення виробничої, науково-дослідної, торговельної, іншої господарської діяльності на основі державної власності або підприємство, у статутному капіталі якого частка державної власності становить 50 і більше відсотків [8];

– державна акціонерна компанія (товариство) – це товариство, 100 % акцій у статутному капіталі яких перебувають у державній власності. Державне акціонерне товариство засновано державою в особі органу, уповноваженого управляти державним майном, територіальною громадою в особі уповноваженого органу. [11]. До таких компаній відносяться, наприклад, АТ «НАК «Нафтогаз України», АТ «Українська залізниця», АТ «Укроборонпром», ПрАТ «Укргідроенерго», АТ «Українські енергетичні машини», ПрАТ «Нижньодністровська ГЕС» [1];

– державний орган – частина державного апарату – група осіб, або одна особа, що має юридично визначену державо-владну компетенцію для виконання завдань і функцій держави. Кожний орган держави створюється для здійснення певного виду діяльності. Державні органи управління діляться на: – законодавчі – виконавчі – судові – органи з окремим статусом (президент, НБУ, ГП). Органи державної влади здійснюють свою діяльність виключно за рахунок бюджетного фінансування, в межах, передбачених Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік. Фінансування утворення, реорганізації та ліквідації органів державної влади здійснюється в межах коштів, передбачених на утримання органів державної влади Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік або (у разі недостатності такого фінансування) після внесення відповідних змін до такого Закону [12]. Кошти на фінансування органу державної влади передбачаються у Державному бюджеті України окремим рядком. Органи державної влади можуть отримувати

додаткові кошти з місцевих бюджетів для виконання делегованих законами України повноважень органів місцевого самоврядування. Органам державної влади забороняється створювати позабюджетні фонди, мати позабюджетні спеціальні рахунки та використовувати кошти, одержані за здійснення функцій держави, що передбачають видачу дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, проведення реєстрацій та інших дій на платній основі, в будь-який інший спосіб, крім зарахування таких коштів до Державного бюджету України [13];

– державна установа (заклад) утворюється компетентним органом державної влади в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини державної власності, як правило, без поділу її на частини і входить до сфери його управління [8]. Державні установи поділяються на бюджетні (100% видатків державних (комунальних) установ (закладів) фінансуються з бюджету (місцевого бюджету)) та установи з частковою автономією у використанні коштів, можуть здійснювати власну фінансово-господарську діяльність.

На рисунку 2 запропонована авторська систематизація державних установ які мають часткову автономію у використанні коштів бюджетів різних рівнів.

Українські економісти здебільшого поділяють спільне розуміння поняття фінансового забезпечення, розглядаючи його, з одного боку, як процес формування цільових грошових фондів господарських суб'єктів у достатньому обсязі та їх раціонального використання. З іншого боку, фінансове забезпечення виступає як складова частина фінансового механізму, що об'єднує різні джерела і форми фінансування для підтримки розвитку економічної та соціальної сфер суспільства [4].

На думку авторів статті, фінансове забезпечення державних установ – це процес надання таким установам необхідних фінансових ресурсів для виконання їх функцій, повноважень та реалізації запланованих програм. Воно охоплює як визначення джерел фінансування, так і управління цими ресурсами.

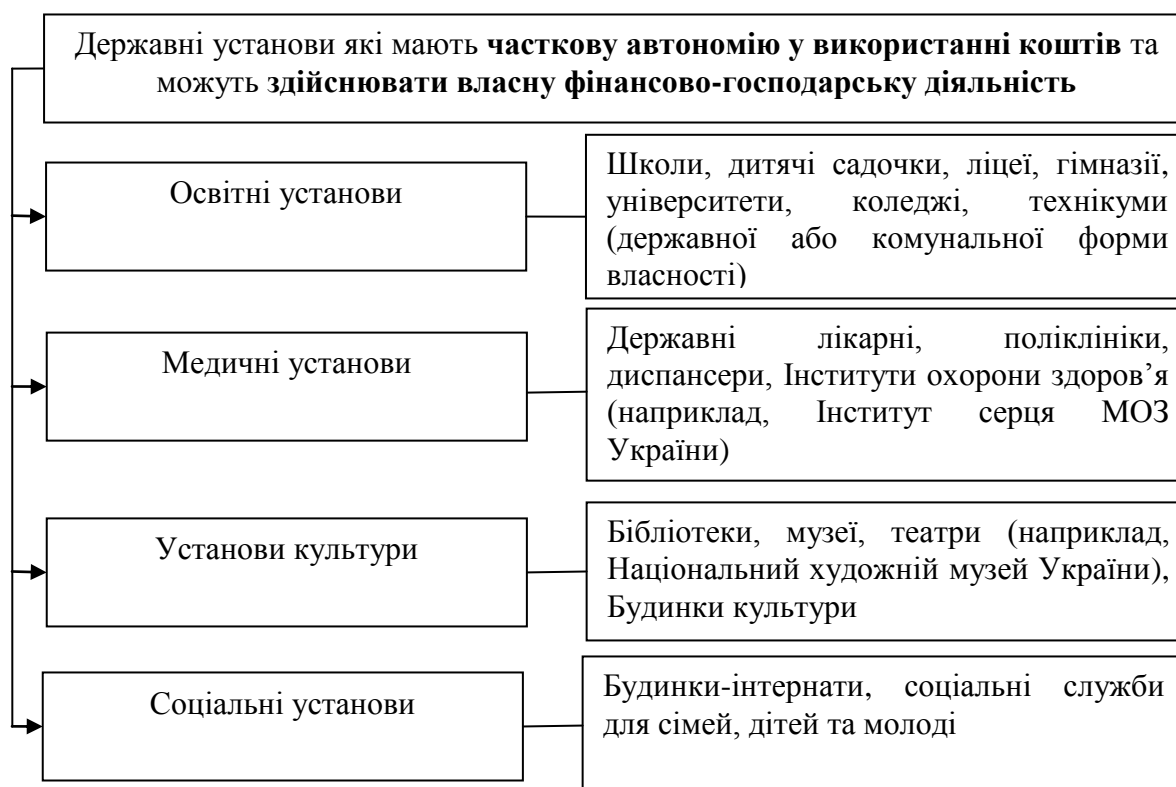

Рисунок 2. Систематизація державних установ які мають часткову автономію у використанні коштів бюджетів різних рівнів

Джерело: розроблено авторами

Узагальнюючі напрацювання сучасних науковців та практиків в таблиці 1 проведена авторська систематизація форм фінансового забезпечення державних установ.

Різні форми фінансового забезпечення дозволяють не лише утримувати державні установи, а й розвивати інноваційні напрямки, модернізувати матеріальну базу та залучати додаткові ресурси.

Відносно новою формою фінансового забезпечення державних установ є приватно-державне партнерство (ПДП) – один із важливих інструментів посилення фінансового забезпечення державних установ, особливо в умовах обмежених бюджетних ресурсів.

Таблиця 1. Узагальнення та систематизація форм фінансового забезпечення державних установ

Форми фінансового забезпечення	Характеристика
Державний бюджет (загальний фонд)	Основне джерело – фінансування основної діяльності за цільовими призначеннями.
Місцеві бюджети	Додаткове фінансування – іноді покривають окремі потреби (ремонти, програми).
Спеціальний фонд бюджету	Цільові надходження від послуг, грантів, спонсорської допомоги.
Власні надходження	Платні послуги, оренда майна, комерційна діяльність.
Міжнародна технічна допомога / гранти	Підтримка інновацій, досліджень, реформування установи.
Цільові державні програми	Сприяння реалізації державної політики на пріоритетних напрямках розвитку держави, окремих галузей економіки та адміністративно-територіальних одиниць; забезпечення концентрації фінансових, матеріально-технічних, інших ресурсів, виробничого та науково-технічного потенціалу, а також координації діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій для розв'язання найважливіших проблем
Приватно-державне партнерство (ПДП)	Співробітництво між державою Україна, територіальними громадами в особі відповідних державних органів з метою створення умов для підвищення конкурентоспроможності державного сектору економіки

Джерело: авторська систематизація

До якісних переваг цієї форми фінансового забезпечення можна віднести наступні:

– додаткові джерела фінансування – держава залучає приватний капітал до реалізації суспільно важливих проєктів. Це дозволяє зменшити навантаження на бюджет, особливо при великих інфраструктурних або соціальних проєктах;

– покращення якості послуг – приватний партнер часто має більше досвіду та інструментів для ефективного управління ресурсами. Як результат зростає якість послуг, що надаються у державних установах;

– оновлення матеріально-технічної бази – партнерство дозволяє швидше модернізувати обладнання, ІТ-інфраструктуру, будівлі. Держава може не витратити одразу великі суми, а оплачувати частково або поступово;

– ефективне управління проєктами – зазвичай ПДП передбачає чіткий розподіл ролей: держава – замовник і регулятор, приватний сектор –

виконавець і інвестор. Це дозволяє зменшити бюрократію та забезпечити контроль за результатом;

– підвищення довіри до державного сектору – успішні приклади ПДП сприяють привабливості державних проєктів для бізнесу і міжнародних партнерів.

Типові сфери ПДП в Україні: охорона здоров'я (медичні центри, лабораторії); освіта (будівництво шкіл, гуртожитків); транспортна інфраструктура (автошляхи, аеропорти); енергоефективність державних будівель; культурна спадщина (реставрація об'єктів, музеї) [10].

В таблиці 2 проведений порівняльний аналіз джерел фінансування державних установ за сферами функціонування.

Гранти та міжнародна донорська допомога (офіційні трансферти): у 2023 році частка грантів і міжнародної підтримки в загальній структурі доходів державного бюджету України сягала 6–7%, за деякими оцінками – до 10% (в окремі місяці). У 2024 році очікується збереження або навіть зростання частки (особливо з боку ЄС, США, МВФ, Світового банку). Гранти часто цільові – для: підтримки освіти, охорони здоров'я, цифровізації, енергетичної стійкості, соціального захисту тощо. Наприклад, за програмою EU4Skills, U-LEAD, UNICEF, USAID – фінансуються реформи у сфері освіти, ПТУ, соціального захисту тощо.

Приватно-державне партнерство (ПДП): питома вага ПДП в загальній структурі фінансування державних установ – поки що відносно невелика, орієнтовно 1–2%, але постійно зростає та має суттєве значення у стратегічних секторах (інфраструктура, медицина, освіта).

Приклади: спільне будівництво шкіл, центрів профосвіти, лікарень, приватні інвестиції в навчально-практичні центри на базі ПТУ, співфінансування інноваційних проєктів.

Таблиця 2. Порівняльний аналіз джерел фінансування державних установ

Джерела фінансування державних установ	Установи культури (обласний театр, міська бібліотека або національний музей)	Медичні установи	Освітні установи		Соціальні установи (будинки-інтернати, соціальні служби для сімей, дітей та молоді)
			Державні освітні установи (університети)	Дитячі садочки, школи, технікуми, ПТУ	
1	2	3	4	5	6
Державний бюджет	Заробітна плата працівників. Комунальні послуги, утримання будівель. Фінансування мистецьких проєктів.	<i>Через Національну службу здоров'я України – НСЗУ: оплата за надані медичні послуги згідно з контрактом із НСЗУ.</i>	Забезпечує: заробітну плату педагогів; оплату комунальних послуг; закупівлю обладнання та підручників; стипендії студентам. <i>Університети</i> – на пряму фінансуються через Міністерство освіти і науки України (державне замовлення).	<i>Освітня субвенція з державного бюджету.</i> Фінансування заробітної плати педагогічних працівників шкіл; харчування учнів (частково).	<i>Через Мінсоцполітики</i> Базове фінансування на заробітну плату, утримання установ, соціальні виплати
Місцеві бюджети (обласні, міські, районні)		<i>Додаткове фінансування.</i> Місцева влада може виділяти кошти на: ремонти приміщень, закупівлю обладнання, доплати персоналу, оплату комунальних послуг.	<i>Додаткове фінансування</i> (понад освітню субвенцію). Можуть фінансувати ремонти, оснащення, інклюзивні програми тощо.	<i>Основне джерело фінансування</i> дитячих садків (ЗДО), шкіл, більшості ПТУ. <i>Школи</i> – фінансуються переважно з місцевих бюджетів, у рамках освітньої субвенції. ПТУ – з бюджету обласних рад або громад.	Додаткові видатки на ремонти, програми підтримки, соціальні заходи.
Спеціальний фонд (власні надходження)	Продаж квитків, екскурсій, оренда приміщень. Видавнича діяльність, сувенірна продукція.	Платні послуги (згідно з постановою КМУ №1138): медичні огляди для водіїв, лабораторні аналізи на замовлення, здача приміщень в оренду (наприклад, аптек).	Формується за рахунок: плати за навчання (контрактна форма у ВНЗ); оренди приміщень; плати за гуртожиток; доходів від проведення курсів, тренінгів, сертифікацій.	Платні освітні послуги, оренда майна, курси, виробнича діяльність, плата за гуртки.	Кошти від оренди майна, платних послуг (наприклад, харчування для сторонніх осіб).

Продовження таблиці 2

1	2	3	4	5	6
Гранти та програми підтримки культури	Фінансування з українських або європейських програм (наприклад, УКФ, House of Europe).	Допомога від міжнародних організацій (наприклад, USAID, UNICEF, Червоного Хреста): постачання медикаментів, апаратів ШВЛ, генераторів тощо.	Додаткове фінансування через національні програми: «Нова українська школа»; «Забезпечення якісної, сучасної та доступної загальної середньої освіти»; цифровізація закладів освіти; STEM-освіта тощо. Особливо для університетів та ліцеїв. Джерела: Erasmus+, Horizon, USAID, British Council тощо. Спрямовані на академічну мобільність, інфраструктурні оновлення, наукові дослідження.	Додаткове фінансування на розвиток: «Нова українська школа», інклюзія, STEM. Підтримка розвитку освіти, дуальної освіти, цифровізації.	Пожертви громадян, організацій, меценатів – на розвиток установ.
Благодійна допомога / меценатство	Спонсорські кошти від приватного бізнесу чи меценатів.	Громадяни або бізнес можуть робити цільові внески для лікарні (наприклад, на закупівлю ліків або апаратури).	Благодійні організації, батьківські комітети, меценати. Використовуються на ремонти, закупівлю техніки, підтримку ініціатив.	Допомога батьків, громадських організацій, меценатів. Співпраця з підприємствами, спонсорство, створення навчально-практичних центрів.	Залучення коштів на інклюзію, соціальну інтеграцію, підтримку дітей-сиріт.
Цільові державні програми				Програми модернізації профтехосвіти, забезпечення обладнанням, оновлення матеріально-технічної бази.	
Приватно-державне партнерство (ПДП)	реставрація об'єктів, музеї	спільне будівництво лікарень	Спільне фінансування освітніх проєктів або створення інноваційних просторів, лабораторій, освітніх хабів. <i>Приклад:</i> Спільна лабораторія університету з ІТ-компанією.		

Джерело: систематизовано та узагальнено авторами

В таблиці 3 представлена орієнтовна структура форм фінансового забезпечення державних установ у 2023-2024 роках.

Таблиця 3. Структура форм фінансового забезпечення державних установ

Джерело	Питома вага (приблизно)
Державний бюджет	75–85%
Місцеві бюджети	10–15%
Гранти, міжнародна допомога	5–10%
Приватно-державне партнерство (ПДП)	1–2%
Спеціальні фонди/власні надходження	2–3%

Джерело: [2; 3; 7; 14].

Основним джерелом фінансового забезпечення функціонування державних установ залишається державний бюджет. Місцеві бюджети також фінансують установи (особливо школи, садочки, ПТУ) через трансферти з держбюджету. Останнім часом зростає роль грантів, донорських програм і партнерства з приватним сектором.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Фінансове забезпечення є базовим елементом ефективного функціонування державних установ та реалізації їхніх суспільно значущих функцій. В Україні використовується змішана система фінансування державних установ, яка включає як бюджетні, так і позабюджетні джерела. Основним джерелом фінансування залишається державний бюджет, однак зростає роль місцевих бюджетів, грантів, міжнародної допомоги та приватно-державного партнерства. Систематизація форм фінансового забезпечення дозволяє краще зрозуміти специфіку функціонування установ різних сфер і сприяє підвищенню ефективності управління ресурсами. У сучасних умовах важливо активізувати альтернативні форми фінансування, зокрема ПДП, для зменшення навантаження на бюджет і підвищення якості державних послуг. Подальший розвиток механізмів фінансового забезпечення потребує гнучкої адаптації до викликів воєнного стану, макроекономічної нестабільності та потреб суспільства.

Література

1. 6 акціонерних товариств перераховують до бюджету 50% дивідендів у лютому - рішення Уряду як акціонера та органу управління | Міністерство економіки України. *Just a moment...* URL: <https://me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=8ed8a10f-66b8-41bd-ad2b-f9ba965dab9e&title=6-AktsionernihTovaristv&showMenuTree=true> (дата звернення: 20.03.2025).
2. Kwilinski A., Maslov V., Luzhna A. Economic features of public-private partnership development: global trends and domestic experience of the pre-war period. *Socio-economic relations in the digital society*. 2022. Vol. 4, no. 46. P. 2–14. URL: <https://doi.org/10.55643/ser.4.46.2022.472> (date of access: 20.03.2025).
3. Mischuk O. M., Ovcharova L. P. Research and Development Financing in the National Academy of Sciences of Ukraine: A Statistical Assessment. *Nauka ta naukoznavstvo*. 2024. Vol. 3. P. 03-23. URL: <https://doi.org/10.15407/sofs2024.03.003> (date of access: 20.03.2025).
4. Pochynok N. V., Benko I. D., Sysiuk S. V. Financial Provision of Institutions of Professional Pre-Higher Education: The Essence, Normative, Organizational and Accounting Aspects. *Business Inform*. 2021. Vol. 7, no. 522. P. 84-90. URL: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-7-84-90> (date of access: 20.03.2025).
5. Zakhidna O. R., Spodaryk T. I. The Fundamentals for Financing the Budgetary Institutions. *Business Inform*. 2019. Vol. 12, no. 503. P. 332-337. URL: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-12-332-337> (date of access: 20.03.2025).
6. Господарський кодекс України. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text> (дата звернення: 20.03.2025).
7. Державний бюджет 2024: аналітична довідка від експертів Проекту USAID «Говерла». *Децентралізація в Україні*. URL: <https://decentralization.ua/en/news/17421> (дата звернення: 20.03.2025).

8. КОПФГ - Класифікатор організаційно-правових форм господарювання в Україні. *Бухгалтер 911 - Сайт для бухгалтерів, аудиторів, податкових консультантів в Україні.* URL: <https://buhgalter911.com/uk/spravochniki/klassifikatory/kopfg/> (дата звернення: 20.03.2025).
9. Механізм фінансування охорони здоров'я України в умовах трансформацій / Д. Г. Гавриченко та ін. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики.* 2022. № 1. С. 125-133.
10. Мушнікова С., Кузнецова Г., Бабічев А. Науково-практична основа реалізації державно приватного партнерства в Україні. *Adaptive Management Theory and Practice Economics.* 2022. Т. 14, № 28. URL: [https://doi.org/10.33296/2707-0654-14\(28\)-04](https://doi.org/10.33296/2707-0654-14(28)-04) (дата звернення: 20.03.2025).
11. Про акціонерні товариства. *Офіційний вебпортал парламенту України.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2465-20#Text> (дата звернення: 20.03.2025).
12. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Національної поліції. *Офіційний вебпортал парламенту України.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/766-19/#Text> (дата звернення: 20.03.2025).
13. Про джерела фінансування органів державної влади. *Офіційний вебпортал парламенту України.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/783-14#Text> (дата звернення: 20.03.2025).
14. Шулюк Б. С. Розвиток фінансового механізму державно-приватного партнерства в Україні: моногр. Тернопіль: ЗУНУ, 2023. 434 с.

References

1. Ministry of Economy of Ukraine (2025), “6 joint-stock companies transfer 50% of dividends to the budget in February - the decision of the Government as a shareholder and management body”, available at: <https://me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=8ed8a10f-66b8-41bd-ad2b->

f9ba965dab9e&title=6-AktsionernikhTovaristv&showMenuTree=true
(Accessed 20.03.2025).

2. Kwilinski, A. Maslov, V. and Luzhna, A. (2022), “Economic features of public-private partnership development: global trends and domestic experience of the pre-war period”, *Socio-economic relations in the digital society*, vol. 4, no. 46, pp. 2-14. <https://doi.org/10.55643/ser.4.46.2022.472>.

3. Mischuk, O.M. and Ovcharova, L.P. (2024), “Research and Development Financing in the National Academy of Sciences of Ukraine: A Statistical Assessment”, *Nauka ta naukoznavstvo*, vol. 3, pp. 03-23. <https://doi.org/10.15407/sofs2024.03.003>.

4. Pochynok, N.V. Benko, I.D. and Sysiuk, S.V. (2021), “Financial Provision of Institutions of Professional Pre-Higher Education: The Essence, Normative, Organizational and Accounting Aspects”, *Business Inform*, vol. 7, no. 522, pp. 84-90. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-7-84-90>.

5. Zakhidna, O. R. and Spodaryk, T. I. (2019), “The Fundamentals for Financing the Budgetary Institutions”, *Business Inform*, vol. 12, no. 503, pp. 332-337. URL: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-12-332-337>.

6. The Verkhovna Rada of Ukraine (2003), “The Commercial Code of Ukraine”, available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15> (Accessed 20.03.2025).

7. USAID Hoverla (2024), “State Budget 2024”, available at: <https://decentralization.ua/en/news/17421> (Accessed 20.03.2025).

8. Bukhhalter 911 (2025), “KOPFG - Classifier of Organizational and Legal Forms of Business in Ukraine”, available at: <https://buhgalter911.com/uk/spravochniki/klassifikatory/kopfg/> (Accessed 20.03.2025).

9. Havrychenko, D.H. (2022), “Mechanism of Financing Healthcare in Ukraine in Conditions of Transformations”, *Finansovo-kredytna diial'nist': problemy teorii i praktyky*, vol. 1, pp. 125-133.

10. Mushnykova, S. Kuznetsova, H. and Babichev, A. (2022), “Scientific and Practical Basis for the Implementation of Public-Private Partnership in Ukraine”, *Adaptive Management Theory and Practice Economics*, vol. 14, no. 28. [https://doi.org/10.33296/2707-0654-14\(28\)-04](https://doi.org/10.33296/2707-0654-14(28)-04).
11. Verkhovna Rada of Ukraine (2023), The Law of Ukraine “On Joint-Stock Companies”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2465-20#Text> (Accessed 20.03.2025).
12. Verkhovna Rada of Ukraine (2015), The Law of Ukraine “On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine Regarding the Activities of the National Police”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/766-19/#Text> (Accessed 20.03.2025).
13. Verkhovna Rada of Ukraine (1999), The Law of Ukraine “On Sources of Financing of Bodies of State Power”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/783-14#Text> (Accessed 20.03.2025).
14. Shuliuk, B.S. (2023), *Rozvytok finansovoho mekhanizmu derzhavno-pryvatnoho partnerstva v Ukraini [Development of the Financial Mechanism of Public-Private Partnership in Ukraine]*, ZUNU, Ternopil', Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 04.04.2025 р.